KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6 F.
IN NEDERLAND 40 Cts
29

BUFFALO-BILL TEGEN YELLOW-HAND

Rond het jaar 1870 zag men in de prairies van Kansas een stoutmoedig ruiter, die steeds op buffeljacht was. Deze ruiter was er door de Pacific Railway mee belast vers vlees te bezorgen aan de talrijke arbeiders, die voor de compagnie werkten...

Met verbluffende lenigheid en zeker van zijn stuk, drijft hij zijn paard recht op de kudde toe...

En mikt in volle galop naar de buffels... Deze man is Buffalo Bill.

Een zekere Billy Comstock, chef van de verkenners van Fort Wallace, een puik scherpschutter hoort over hem spreken en zegt :

Men noemt mij eveneens Buffalo Bill. Ik zou graag weten wie van ons deze titel verdient...

Organiseer een match, dat zou werkelijk prachtig zijn!

We krijgen hier zelden een beetje afwisseling !... Ik wed vijf tegen één dat Will Cody overwint. Wie durft er tegen mij wedden ?

En op de afgesproken dag vertrekken de twee ruiters naar de prairie. Zijde aan zijde achtervolgen ze de bisonkudden die ze ontmoeten en 's avonds tellen ze hun slachtoffers. Comstock heeft 48 dieren neergelegd, Cody 69. Hij is dus wel degelijk Buffalo Bill !...

PANG PANG

Op aanvraag van de militaire autoriteiten verlaat hij de Pacific Railway. Hij immers kent de prairie op zijn duimpje, en zijn moed en flair worden gewaardeerd... De Sioux en de Kiowas, tot het uiterste gedreven door de dwingelandij van de territoriale agenten hebben de strijdbijl te voorschijn gehaald. Ze branden en plunderen op hun weg... Buffalo Bill weet maar al te best dat de Roodhuiden moe getergd werden. Nochtans gooit hij zich tegen hen in de strijd, om de kolonisten te beschermen...

Hij kan zo goed de sporen in het zand lezen als de Indiaanse krijgers zelf. Geen enkel spoor heeft voor hem een geheim...

Het zijn een zestigtal ruiters. Hun paarden zijn vermoeid, de hoeven versleten... Enkelen dragen gewonden, hun sporen staan dieper in het zand... Ze hebben geweren bij zich... Binnen twee uur hebben wij hen ingehaald...

Maar Buffalo Bill heeft niet alleen vijanden tussen de Roodhuiden, sommigen vertrouwen hem en delen hem hun grieven mee...

De Bleekgezichten doden mijn krijgers met hun « vuurwater »... Indien ze er niet mee ophouden dit aan mijn krijgers te verkopen, ontgraaf ik de strijdbijl. Zeg dit aan de grote blanke chef van Washington...

Voor de Roodhuiden is deze situatie onhoudbaar, generaal. De alcohol die men hen verkoopt is werkelijk vergift... Men drijft hen steeds verder terug op onvruchtbare, droge grond, en indien de reizigers van de spoorwegen niet ophouden de bisons nutteloos neer te schieten, zullen ze weldra moeten sterven van honger...

Ja, ik weet het... De blanken zijn de grote schuldigen, maar dat schijnt men te Washington niet te geloven...

Buffalo Bill werd kolonel Cody... Zijn roem stijgt met de dag. In de kranten schrijft men levendige verhalen over de avonturen van de pioniers van de Far-West...

Men schrijft weer over Buffalo Bill. Indien het waar is wat ze vertellen, moet het een buitengewoon man zijn....

CHICHO-...

Zijn naam is op ieders lippen...

Jammer dat we niet meer over hem weten...

...Eigenaardig dat nog geen enkel schrijver er aan dacht zijn leven in boek te brengen...

Maar deze vergetelheid zal spoedig hersteld worden, want Ned Buntline, die zegt dat hij schrijver is, komt op zekere dag toe te Fort Mac Pherson...

Buffalo Bill !... Eindelijk zie ik je in levende lijve... Wat een geluk !

Wie is dat ?...

Maar u weet niet hoe populair u is in alle Amerikaanse steden... Overal praat men over u ! U is de man van de dag !

Ik denk dat je erg overdrijft...

Wat er ook van zij, Cody is bereid de vragen van de schrijver te beantwoorden en herinneringen op te halen... Ned Buntline noteert ijverig...

Jaren verlopen... Op zekere dag krijgt generaal Sheridan een brief uit Washington en schrikt zich haast een bult...

Neen ! Dat is niet mogelijk... Heb je nou ooit !... Straffe thee !... Indien deze brief niet het cachet van Washington droeg, zou ik waarachtig geloven dat het een grap was...

En wat staat er dan in die brief ?

De groothertog Alexis van Rusland maakt een studiereis in de Verenigde Staten. Hij heeft over jou horen praten en wil je zien. De regering wenst dat de nieuwsgierigheid van de groothertog bevredigd wordt. Die man wenst bovendien de zeden en gebruiken van de Roodhuiden te kennen !

Zo'n dwaasheid ! En juist nu de Sioux op het oorlogspad zijn !...

We moeten er met Gevlekte Staart, het grote opperhoofd, over praten...

Jij bent nog dwazer dan die van Washington... Je weet best dat Gevlekte Staart je haat...

Op gevaar af gedood te worden, rijdt Buffalo Bill naar het kamp van de Sioux...

Halt !... Je ziet toch wel dat ik geen wapens draag...

Het is Pae-Has-Ka !...

Het opperhoofd-met-het-langehaar ? Hij werpt zich vrijwillig in de muil van de leeuw ?...

Een grote blanke chef is van over de ijszeeën tot hier gekomen. Hij hoorde over de roem van Gevlekte Staart en zijn krijgers, en hij heeft de wens uitgedrukt de krijgsdansen van zijn rode broeders te zien...

Het grote opperhoofd van de Sioux voelt zich gevleid en geeft een groots feest voor de groothertog en zijn gevolg...

Nadien gaat Alexis op jacht met Buffalo Bill, en heeft vervolgens nog één wens :

Ik zou met een diligence willen rijden... Ik heb daar zo veel over gehoord dat ik de avonturen van je reizigers zou willen meemaken...

Wel, goed ! Als je er zo zeer aan houdt, vertrekken we morgenvroeg.

Wij zijn klaar ! Kunnen we vertrekken ?...

En de antieke diligence vertrekt in een grote stofwolk... De reizigers worden geduwd en geschokt en door elkaar geworpen. Nu en dan hoort Buffalo Bill een gesmoorde kreet, maar hij vervolgt zijn duivelse rit...

Als hij eindelijk stopt...

Jij bent een held, dat is waar... maar, je reizigers zijn ook helden ! Ik zet nooit weer een voet in zo'n duivelse kar...

Buffalo Bill gaat in op de uitnodigingen, welke hij van overal ontvangt. Hij wordt te Chicago en te New York plechtig ontvangen... Met zijn vrienden, Will Bill Hickock en Texas Jack, twee bekende figuren uit de Wild West, moet hij optreden in een stuk dat speciaal voor hem geschreven is, maar...

Het zal niet gaan !... Ik ken zelfs de eerste regels van mijn tekst niet ! Bovendien weet ik niet hoe ik op de planken moet staan... Mijn twee partners bevinden zich in hetzelfde geval !... Dat wordt een ramp...

Niets van ! Het heeft geen belang of jullie de tekst kennen of niet, jullie aanwezigheid volstaat. Het wordt een triomf...

En zoals de impresario het had voorspeld, oogst Buffalo Bill een enorm succes...

In het jaar 1876 wordt hij naar huis teruggeroepen, omdat zijn zoon Kid dood is. Buffalo is er het hart van in...

Ik had hem Kid genoemd ter herinnering aan Kid Karson...

Een brief van generaal Miles brengt hem terug tot de werkelijkheid... Avonturiers, die God noch gebod kennen, zijn de reservaten van de Roodhuiden binnen gedrongen om er het goud te roven dat daar gevonden wordt.

De autoriteiten zijn de handlangers van de rovers, en laten de Roodhuiden aan hun lot over...

Het is toen dat Sitting Bull, de grote sachem van de Sioux, het klaar speelt de Cheyennes, de Arapahoes en de stam van Black Hills en van Big Horn onder zijn leiding te verenigen... De boeren en kolonisten beleven hachelijke ogenblikken...

Washington begrijpt te laat hoe groot het gevaar is... Pas na de slag van Little Big Horn, waar generaal Custer met zijn troepen in de pan gehakt werd, worden draconische maatregelen genomen... En weer zijn het de Roodhuiden die de gebroken potten moeten betalen...

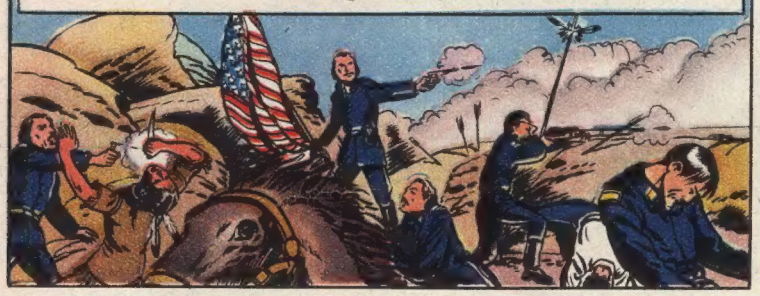

Sitting Bull brengt de blanken gevoelige nederlagen toe, en trekt zich dan in het Noorden terug. Daar roept hij de Roodhuidenstammen bij elkaar, ondermeer de Cheyennes met hun opperhoofd Yellow Hand...

Buffalo Bill kan de Cheyennes, op weg naar de grote sachem van het Noorden, de pas afsnijden. De Indianen zijn talrijker, en maken zich gereed tegen de blanken ten strijde te trekken...

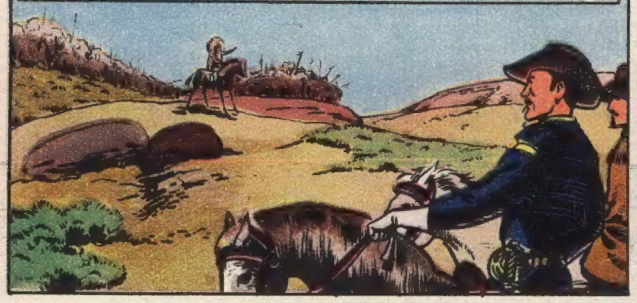

Yellow Hand daagt de blanke soldaten uit...

Het zal niet lang meer duren of er loopt geen blanke meer over de grond van onze voorvaderen...

Woorden kunnen mij nooit doen omkeren, Buffalo Bill... Maar wij hebben geen enkele kans te overwinnen !

Laat mij begaan, generaal Merritt !

Gele Hand wil de blanken graag verjagen, doch hij heeft liever dat de anderen het doen... Zou hij bereid zijn te strijden tegen Pae-has-ka ?...

Als enig antwoord gooit de chef van de Roodhuiden zijn tomahawk voor de voeten van Cody : hij aanvaardt.

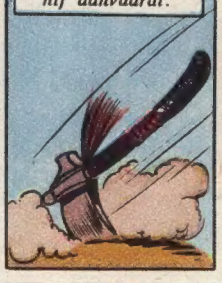

En onder de ogen van twee vijandelijke legers strijden Buffalo Bill en Yellow Hand man tegen man.. De eerste geweerschoten weerklinken...

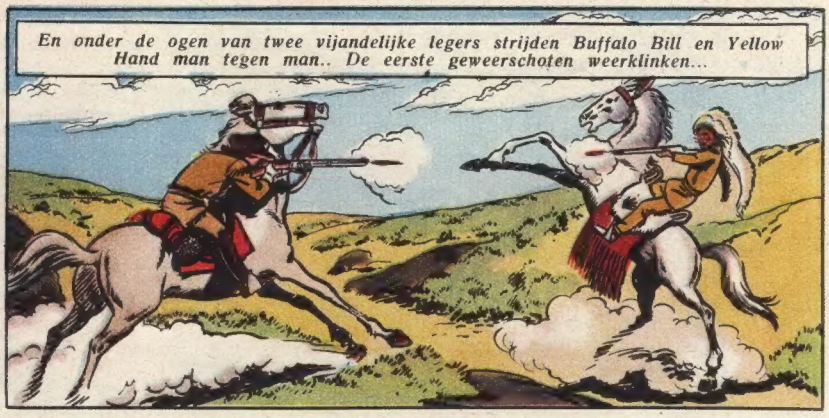

Het paard van de Roodhuid stuikt dood neer en sleurt zijn ruiter mee.. Het paard van Buffalo Bill is gewond en steigert...

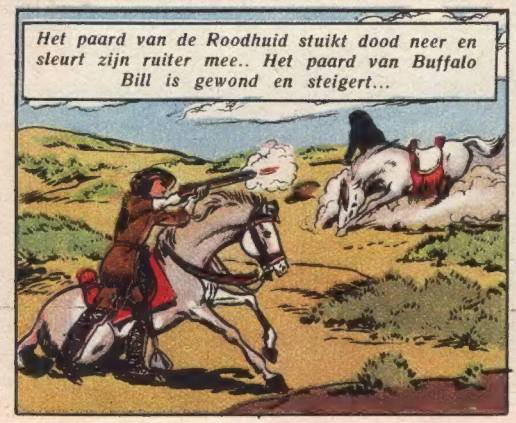

Nog steeds weerklinken geweerschoten... Plotseling...

...Ziet men Yellow Hand dodelijk gewond neerstuiken... De Cheyennes, verrast door de plotselinge dood van hun leider, wijken en generaal Meritt behaalt een zeer makkelijke overwinning...

In het Westen heerst er nu vrede, en gedurende vier jaar blijft Buffalo Bill op zijn ranch « Welcome Wigwam »... Tijdens deze jaren schrijft hij zijn « Memoires », die veel succes oogsten... Daarna realiseert hij zijn grote droom en zet « Het Wild-West Cirkus » op touw !

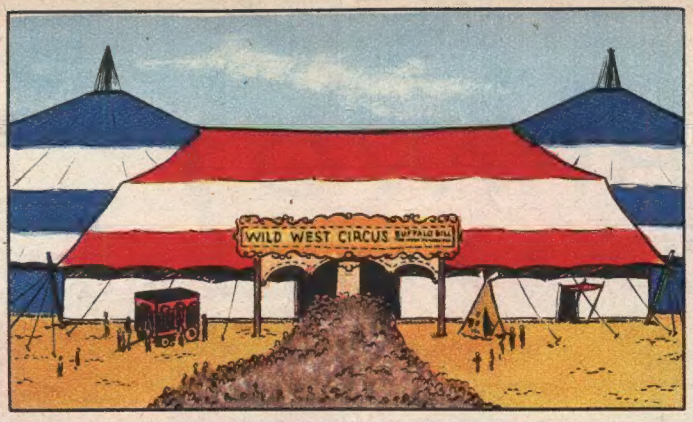

Na de grote Amerikaanse steden wordt hij ook in de Europese hoofdsteden welkom geheten. Koningen en prinsen applaudisseren...

Voor de ogen van de verbaasde toeschouwers doet hij het Wilde Westen herleven. Men ziet de diligence die aangevallen wordt door de Roodhuiden, de krijgsdansen, de rodeos, de charges van de ruiters, de heksentoeren met lasso's, enz.. enz...

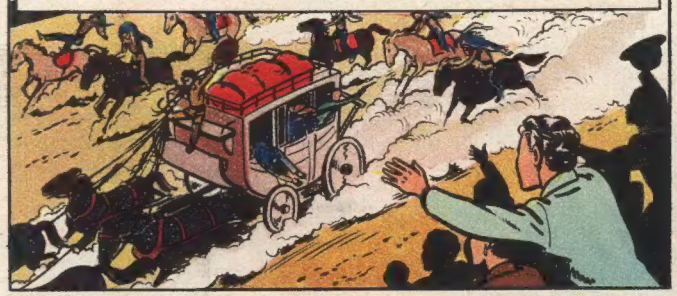

Er zijn zelfs Indianen die Buffalo Bill op deze reizen volgen... Sitting Bull zelf treedt soms op, meestal echter blijft de oude sachem buiten het gewoel van het cirkus...

Op het hoogtepunt van zijn roem wordt Cody en zijn troep ontvangen door Paus Leo XIII.

Een twaalftal jaren heeft Buffalo Bill succes, dan komt Barnum, die de beste vedetten aanwerft, en het publiek heeft genoeg van de Wild-West...

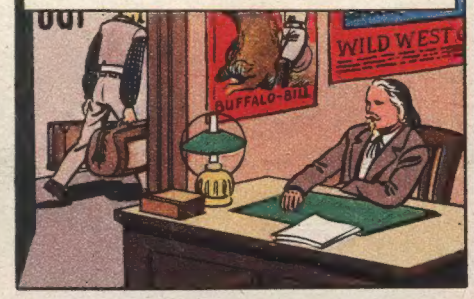

Het is de cinema die dan de hand legt op Buffalo Bill, en de duivelse ritten van de Pony Express en de aanvallen op de postkoets van Overland reconstitueert. Deze korte films zijn thans echter verdwenen...

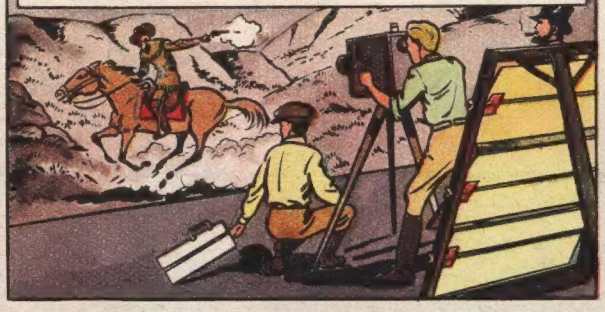

1914. Oorlog in Europa... Met verbazing leest Buffalo Bill de berichten over de oorlog op zee, de oorlog met duikboten, en de oorlog in de lucht, en hij voelt dat hij met de tijd niet meer mee kan...

Omringd door de goede zorgen van zijn zuster May, stierf hij op 10 Januari 1917.

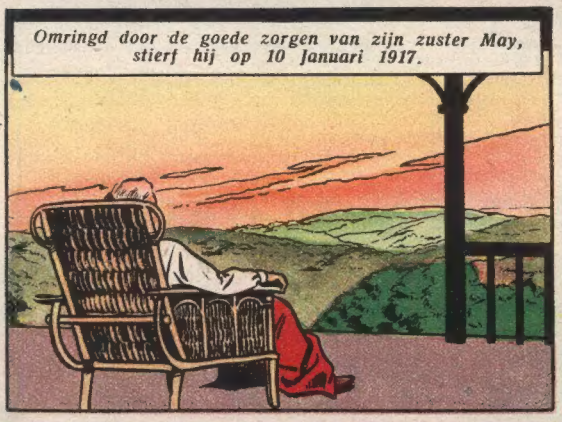

Te Cody, een stadje door hem gegrond, kan men thans zijn standbeeld zien...

Ieder kind kent de naam Buffalo Bill of Pae-has-ka, de chef-met-het-lange-haar... Zijn naam alleen roept de herinnering wakker aan een spannende en voorbije episode uit de geschiedenis van het Wilde Westen en het jonge Amerika...

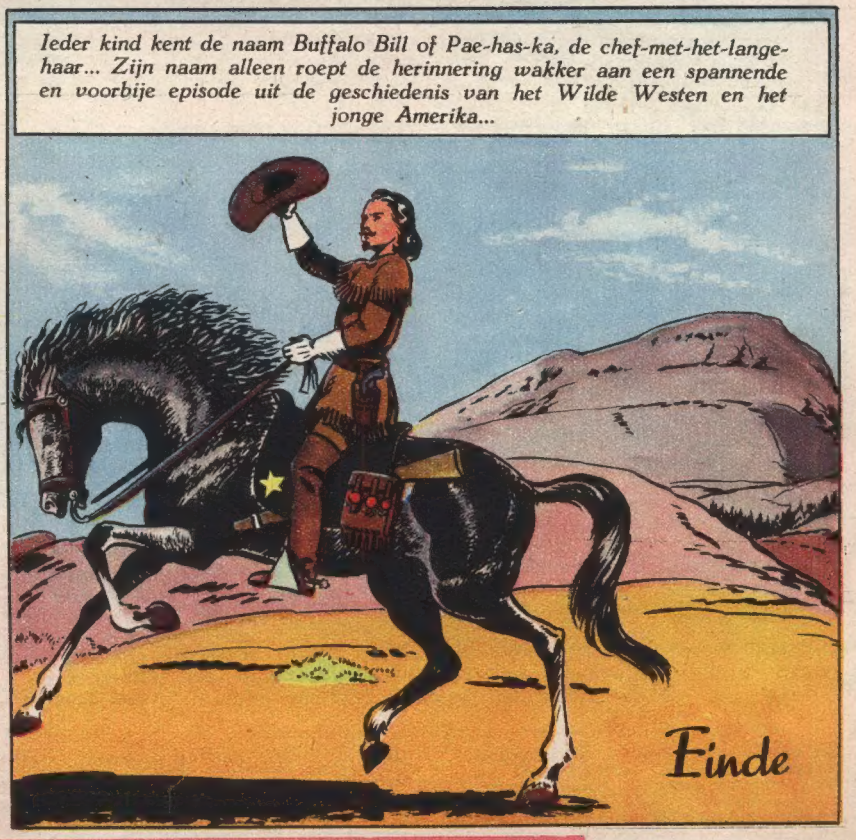

Finde

Volgende week : HIJ REKENT BUITEN DE WAARD !

Onder ONS!

DE POSTBODE

Ernest De Witte, Bouwmeesterstraat, 30, Sint-Amandsberg (Gent) *zou graag willen corresponderen met een Kuifje's lezer van 16 à 17 jaar, liefst in het Duits.*

Pierre van de Meerssche, Katoenstraat, 14, Aalst *zoekt contact met een vreemde jongen van 13 à 15 jaar.*

DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN EZEL

Meester : Piet, stel een emmer water en een emmer bier voor een ezel. Wat zou hij drinken ?
Piet : Water.
Meester : Waarom ?
Piet : Omdat het een ezel is, meester !

EEN NIEUWE SPOORLIJN

Ingenieur : Ja, mijnheer, de spoorlijn moet jammer genoeg door uw huis komen.
Boer : Ge denkt toch zeker niet dat ik alle vijf minuten mijn deur zal opendoen ?

Deze grapjes werden ons gestuurd door Filip Reyntjes van het Sint-Jozefcollege, te Aalst.

RAADSELTJES

1. Wat is verkeerd, en toch geen zonde ?
2. Wat loopt van Antwerpen naar Gent, zonder zich te bewegen ?
3. Welk mirakel hebben de mensen het meest willen nadoen ?

ANTWOORDEN

1. De linkerhandschoen aan de rechterhand doen.
2. De steenweg.
3. Water in wijn veranderen.

Deze raadseltjes werden ons opgestuurd door Simon Hillewaere van Antwerpen.

BRAVO THERESE!

OP het einde van de Meimaand werd de vissersboot Jean Jaurès, ter hoogte van de Oostelijke Pyreneeën, door een hoge golf omgeslagen. De zes bemanningsleden kwamen in zee terecht. Twee vissers konden al zwemmend de kust bereiken, maar de overige vier slaagden er niet in, en riepen om hulp.

Toen sprong een 19-jarig meisje, met naam Thérèse Haldonodeu, in zee en kon een uitgeputte drenkeling aan land brengen. Zij sprong nog tweemaal in het water, en haalde twee andere vissers aan wal. Toen zij voor een vierde maal dook, gelukte het haar echter niet meer de laatste matroos, die tevens de jongste was, te redden.

De jongen was reeds in de golven verdwenen...

Niettemin verdient dit kranig meisje een driedubbel bravo voor zo'n driedubbele heldendaad !

Kuifje

BIBI

VERLEDEN zomer ging ik eens naar de markt. Tussen de vele kramen stond daar een wagen van P. Sluis met allerhande diertjes, parkieten, paradijsvogels, kanarievogels tot zelfs schildpadden. Ik had de toelating gekregen van mijn ouders om er één te kopen van 40 fr. Ik was natuurlijk buitengewoon in mijn schik met m'n nieuw vriendje, dat wij Bibi gedoopt hebben.

Na enkele dagen, wat bemerkte ik ? Mijn schildpad kon niet meer lopen, ik nam haar op en wat zag ik ? In haar poot een harde bruine korst van een halve centimeter diameter. Ik wilde ze verwijderen, maar dat ging nog zo makkelijk niet. Het was een gemene platluis, die met haar haken diep in het vlees geklemd zat en het bloed uitzoog. Ik heb dan vlug haar poot ontsmet en nu is mijn Bibi er nog altijd dankbaar voor.

Rony CAYMAN,
Blankenberge.

DE KUIFJE'S CLUB GROEIT EN BLOEIT

EEN NIEUWE CLUB TE MECHELEN

LEO THIJS, Spreeuwenhuisstraat, 3, Mechelen zou een nieuwe Kuifje's club willen oprichten, en die **« De mannen van Rob Roy »** noemen. Jongens die zich willen aansluiten, worden uitgenodigd zich in verbinding te stellen met Leo, die een clublokaal zoekt.

EEN NIEUWE CLUB TE BERCHEM-BRUSSEL

ALBERT MOYSON, Hubert Blauwetstraat, 43, Berchem-Brussel, zou met vijf vrienden een Kuifje's club willen oprichten. Jongens uit de buurt worden eveneens verzocht zich met Albert in verbinding te stellen.

(Lidkaarten kunnen pas opgestuurd worden, Albert, nadat je ons al de gegevens (voornaam, naam, adres, geboortedatum, en zo meer, samen met een pasfoto en 10 fr. hebt bezorgd.)

EEN NIEUWE CLUB TE TIENEN

WILLY JUWE, Eeuwfeeststraat, 17, Tienen (Brabant) zou graag een Kuifje's club willen oprichten te Tienen. Hij beschikt over een klein huisje dat als clublokaal kan dienen. Willy heeft eveneens een fototoestel en een radio, waar alle clubleden veel plezier zullen mee beleven.

Jongens uit zijn buurt worden vriendelijk verzocht zich met hem in verbinding te stellen.

GOED NIEUWS VAN DE « VROLIJKE RAKKERS »

ANDRE DE BROUWER, kapitein van « De Vrolijke Rakkers » van Maleizen-Overijse, liet mij weten dat zijn club reeds 30 leden telt. Dit zal waarschijnlijk wel de grootste club van het land zijn. Op Zondag 19 Juni vierde deze club haar vierjarig bestaan in de parochiezaal van Maleizen.

EEN NIEUWE KUIFJE'S CLUB TE KORTRIJK

JACQUES DECROCK, Goedendaglaan, 20, Kortrijk liet mij weten dat hij een nieuwe club heeft opgericht in de Groeninghestede. Hij speelt vooral voetbal met zijn leden. Zij hebben witte truien, zwarte broekjes en zwarte kousen. Ze zouden graag andere Kuifje's clubs uit de omgeving ontmoeten op het voetbalveld. Jongens uit Kortrijk en voetbalclubs uit de omgeving worden verzocht zich met Jacques in verbinding te stellen.

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel. *Publiciteit* : PUBLI-ART KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement* : 4 fl. per kwartaal.

21-7-55

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Holland	: G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo	: KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.
CANADA	1 jaar	$ 6,5

De Graaf van MONTE-CRISTO

KORTE INHOUD

Monte-Cristo vertelt aan Mercedes welk leed en ongeluk haar man, Fernand Mondego, over hem bracht. Albert de Morcerf wordt door zijn moeder ingelicht en biedt Monte-Cristo zijn verontschuldigingen aan...

VADER EN ZOON

(133) DE graaf kende de moedige en onstuimige natuur van de jonge Albert te goed om niet te weten, dat de plotselinge verandering in zijn houding een zeer ernstige reden had. Die reden was zeer makkelijk te raden : Mercedes had haar zoon de vreselijke waarheid verteld. Ze had hem verklaard welke redenen Monte-Cristo had om zich te wreken op de visser Fernand Mondego... « Een edele vrouw », dacht hij. « Ze is zo rechtschapen dat ze weigerde de waarheid voor haar zoon langer te verbergen. » Tranen kwamen in zijn ogen, en spontaan bood hij Albert de hand. De jongeman drukte deze met eerbied en ontzag...

(134) MONTE-CRISTO groette de getuigen met een weemoedig lachje, en stapte weer in zijn koets. Gedurende enkele ogenblikken volgde Albert het rijtuig met de ogen, dan zuchtte hij diep, en keerde op zijn beurt naar Parijs terug. En terwijl deze gebeurtenis zich afspeelde, zat Morcerf nog steeds in zijn bureau, aan onrust en ongeduld ten prooi. Roerloos en stom, stond hij bij het venster, en hij had een tipje van de gordijnen weggeschoven om op straat te zien. Toen hij Albert eindelijk uit de koets zag springen, kon hij een kreet van vreugde niet onderdrukken.

(135) HIJ wist dat zijn zoon Monte-Cristo zeer diep beledigd had, en zulk een belediging een duel op leven of dood tot gevolg heeft. Albert keerde gezond naar huis terug, dat betekende dat hij gewroken was... Om meer nieuws te vernemen, zond hij een van zijn knechten naar het appartement van zijn zoon. Vijf minuten later kwam de man terug, en was zichtbaar verveeld. « Wel », vroeg Morcerf, « wat vertelde mijn zoon ? Wat is er gebeurd ? » — « Het duel heeft niet plaats gehad », zei hij aarzelend. « M. Albert zei : Zeg aan m'n vader dat ik aan de graaf van Monte-Cristo mijn verontschuldigingen heb aangeboden ».

(136) MORCERF werd doodsbleek. Hij staarde zijn knecht ongelovig aan, en gaf hem met een gebaar te verstaan dat hij moest weggaan. Totaal van streek liet hij zich in een zetel vallen... Tien minuten later zag men hem op de drempel van zijn huis, gekleed in een zwarte redingote met militaire kraag. Zijn rijtuig kwam voorgereden. Hij sprong er onmiddellijk in. In zijn armen knelde hij een regenjas, waarin hij twee degens gewikkeld had. « Naar het huis van de graaf van Monte-Cristo... Vlug ! » beval hij zijn koetsier.

(137) MEN had zich blijkbaar aan dit bezoek verwacht... Hij werd dadelijk naar het salon geleid, waar Monte-Cristo hem met hoffelijke woorden, doch met een ijskoude blik begroette. « Mijnheer de Morcerf, welk een genoegen u zo vroeg te mogen ontvangen. » Fernand antwoordde niet onmiddellijk, hij bekeek Monte-Cristo met zoveel haat, dat ieder man er zou voor gebeefd hebben. Monte-Cristo bleef echter onbewogen. « Deze morgen », antwoordde hij eindelijk, « had u een duel met zijn zoon. Hij moest u doden. Waarom heeft hij dat niet gedaan ? » Monte-Cristo glimlachte...

(138) « MIJNHEER Albert de Morcerf heeft helemaal niet gevochten. Hij heeft me zelfs zijn excuses aangeboden en, om u ronduit mijn mening te zeggen, zijn gedrag bewijst dat hij heeft ingezien dat er in dit geval een man veel schuldiger was dan ik ! » — « En wie was die man ? » vroeg de Morcerf. — « Zijn vader », zei de graaf koudweg. — « Het zij zo ! Maar u weet dat de schuldige niet wenst dat men zijn schuld aan het licht brengt. Vermits mijn zoon laf was, ben ik het, Mijnheer, die u rekenschap kom vragen. We zullen strijden tot één van ons dood is !... »

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Met de hulp van Minimum en zijn vrienden maakt Chlorophyl alles gereed om Torpedo te verlossen en Anthraciet een kopje kleiner te maken...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

DE VERSPERDE WEG

KORTE INHOUD :
Er werd een klacht ingediend tegen de manager Slim Holden, die verschillende onregelmatigheden beging. Hij denkt dat deze aanklacht werd neergelegd door Dani Valensi, zijn oud leerling. Samen met zijn adjunct, Mac Trevor, ontvoert hij de jonge bokser...

NIEMAND ? riep de journalist verrast, terwijl hij de omgeving afspeurde.

— Hé, mijnheer Bob ! mijnheer Bob ! zei een kleine angstige stem. Het was de zwarte snoet van de kleine Pompelmoes die over de heg kwam piepen... « Ik had zo'n schrik en daarom heb ik me verborgen... ».

— Heb je Dani gezien ? Vooruit, spreek op !

— Ja, ik was in de tuin. Ik had juist afscheid genomen van Marco en wou naar huis gaan. Eensklaps bemerkte ik Dani die vocht tegen twee kerels... Holden en Trevor, daar ben ik zeker van. Ze hebben Dani opgenomen en in de auto gesleurd. Ik weet niet wat ze met Dani gedaan hebben, maar hij weerde zich niet meer. Hij bewoog niet... De auto vertrok op het ogenblik dat jij toekwam...

WELKE richting zijn ze uitgereden ? vroeg Bob en sprong terug op z'n motorfiets.

— Langs daar, wees Pompelmoes, en ik heb de grootste horen zeggen : « En nu naar Rocky-Point ! ».

— Rocky-Point ? Heb je dat wel goed gehoord ?

— Ja, beslist !

Met open knalpot ratelde de motorfiets de straat uit. Bob kende gelukkig de weg naar de aangeduide plaats. Langs de baan nummer 27 kwam men op een weg, die naar het Ullemeer leidde en naar een punt, dat in iedere toeristische gids aangeduid stond als bezienswaardig s Nachts was er nooit een levende ziel op die weg om de eenvoudige reden, dat hij doodliep op een hoge rots die de vallei domineerde en vanwaar een waterval zich in het meer stortte dat in de diepte lag. Daar Bob dus de weg voor zich alleen had, duwde hij zo hard op het gaspedaal als maar enigszins mogelijk was. Hij staarde ingespannen in de duisternis, doch kon nergens een auto ontdekken die naar Rocky-Point reed.

— Ik hoop maar dat Pompelmoes de naam goed begrepen heeft en ik niet op een dwaalspoor ben !

Eensklaps begon de motor te sputteren.

— Geen benzine meer... Verdraaid !... O wat een geluk, daar is net een benzinepomp ! zei Bob.

— Goeie avond, groette de man in witte overall. Een volle bak ? Je komt net op tijd. Ik wou juist sluiten en naar bed gaan. Om dit uur komt hier gewoonlijk geen kat meer voorbij.

— Dus... heb je geen groene sportwagen gezien die naar de rotsen reed ?

— Nou en of ! Er zaten drie kerels in. Ze stopten om benzine te tanken... De kleine in het midden zag er nogal raar uit... Hij lag op de schouder van z'n vriend te ronken !

— Zijn ze lang geleden vertrokken ? Het zijn vrienden van me... We hadden een glaasje op en toen hebben we gewed... Gewed dat ik met mijn Harley hun sportkarretje niet zou kunnen volgen !

— Haha ! Wel, verdraaid ! Ze hebben slechts een voorsprong van één minuut of twee. Beslist niet meer... Maar, je kan hen een fijne poets bakken. Op vijf mijlen van hier is de weg afgezet, omdat men er aan werkt. Met een motorfiets kan je er echter gerust doorkomen en win je vijf à tien minuten !

— Prachtig ! Dan zal ik ze spoedig bij de lurven hebben. Dank je wel, makker ! Hier is het geld ! Hou de overschot maar !

Als een pijl uit een boog schoot Bob weg en was, enkele minuten later reeds aan de plaats, waar twee rode lantaarns bengelden en de weg met een barreel uit metalen latten afgezet was. De omleiding liep naar links tussen de struiken. Bob reed rond de barreel en vervolgde zijn weg rechtdoor. De baan geleek alles behalve op een biljart, maar Bob vloog als het ware over de oneffenheden. Gevaarlijk spelletje en je moest een zeer bekwaam motocyclist zijn om daarbij het evenwicht te bewaren. Bob reed echter al van in zijn prille jeugd en wist telkens op het nippertje de boord van de weg te vermijden. De motor ratelde haarscherp langs geulen en hopen keien en kwam eindelijk weer op een stuk rechte weg.

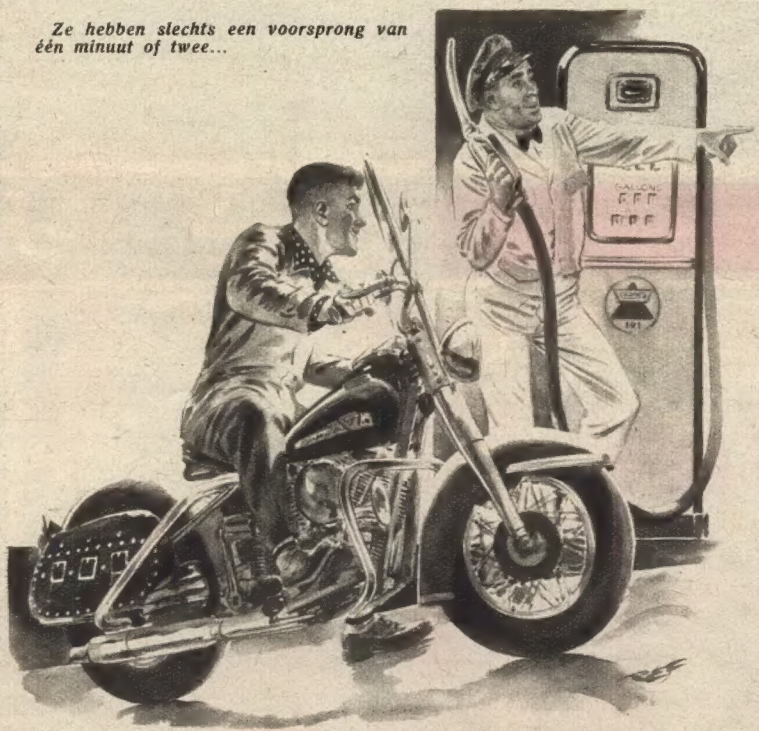

Ze hebben slechts een voorsprong van één minuut of twee...

Bob voelde een krachtige windstoot en begreep dat hij de top naderde, waar de wind vrij spel had en niet meer door de bomen, die de weg omzoomden, gehinderd werd. De hoogvlakte van Rocky-Point liep over meer dan honderd meter in zachte helling naar beneden, recht naar het ronde balkon toe dat veertig meter boven het meer lag. Bob stapte af en verborg zijn motorfiets achter een houten kiosk waar, gedurende de dag, een oude man veldkijkers verhuurde aan de toeristen die het panorama wilden bewonderen en prentkaarten van de waterval verkocht. Ondanks het gevorderde uur was er nog licht in de kiosk. Bob klopte op het venster en de oude man opende de deur. In de ene hand droeg hij een kaars, de andere hield hij beschermend over het vlammetje, opdat het niet zou uitdoven.

— Wat wens je ?

Bob wilde antwoorden, doch op dit ogenblik stopte er een wagen rechts van het huisje.

— Ssstt... stil, fluisterde Bob en blies snel de kaars uit.

Twee kerels waren uit de wagen gestapt. Bob kon hen moeilijk zien, doch hij herkende duideljk de stemmen van Slim Holden en Mac Trevor.

— Ben je gereed ?... Neen, raak het stuur nier meer aan... Ik laat de rem los en... Vooruit maar, een stevige duw met onze schouder en...

IN een fractie van een seconde realiseerde Bob welke vreselijke, lage misdaad de twee schurken op enkele meter van hem wilden begaan... De open sportwagen reed voort met Dani die bewusteloos over het stuur gebogen lag... De auto bolde de zachte helling af, eerst langzaam, dan sneller en sneller... Hij zou op het balkon terecht komen en vandaar uit met de jonge bokser, die zich van dit alles niet bewust en weerloos uitgeleverd was aan de bandieten, in de diepte storten...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

WEDREN TEGEN DE TIJD

HALLO NEW YORK?... HIER LONDEN!

SEDERT de maand Juni legt een kabelboot de eerste onderzeese telefoonlijn ter wereld. Er is een hele eeuw nodig geweest om tot dit resultaat te komen. Het was inderdaad in 1857, dat de Oude- en de Nieuwe Wereld voor het eerst telegrafisch verbonden werden en men met iemand in Amerika kon spreken (telegrafisch althans) met een snelheid van twee woorden per minuut. Twintig telegraaflijnen verbinden thans Europa met Amerika en worden meestal gebruikt om boodschappen in de morsecode over te seinen. Sedert 1927 is er echter de radio, die de stem over de Oceaan draagt. De ontvangst van een stem uit Amerika (of omgekeerd van een stem uit Europa in Amerika) is niet bijster goed. Atmosferische storingen zijn hieraan schuld. Met de transatlantische telefoon zal dit niet het geval zijn, vermits de onderzese lijn van storingen geen hinder zal hebben.

De « Monarch », de grootste kabelboot ter wereld, spant de magische draad van de kust van Schotland naar die van Canada. Die magische draad is in werkelijkheid een kabel die 50 cm. diameter heeft, 2.250 mijl lang is en per meter 109 kg. weegt! De twee geleiders lopen door het midden van de kabel en worden beschermd door een speciale isolater : het polyaetheen. Zonder deze isolator zou een telefoonlijn Europa-Amerika onmogelijk zijn. Dit alles zit verpakt in een degelijk pantser van koperplaten en staaldraad. Binnen in de kabel wordt er om de 42 mijl een repetitor aangehaakt. Ieder van deze apparaten neemt de stem op, versterkt ze een millioen keren en zendt ze naar de volgende repetitor. Dank zij dit procédé zal men elkaar over de Oceaan zo goed verstaan alsof men van in dezelfde stad telefoneerde. Zes en dertig gesprekken kunnen tegelijkertijd gevoerd worden. De telefoonlijnen over land kunnen tot 960 gesprekken gelijktijdig opnemen.

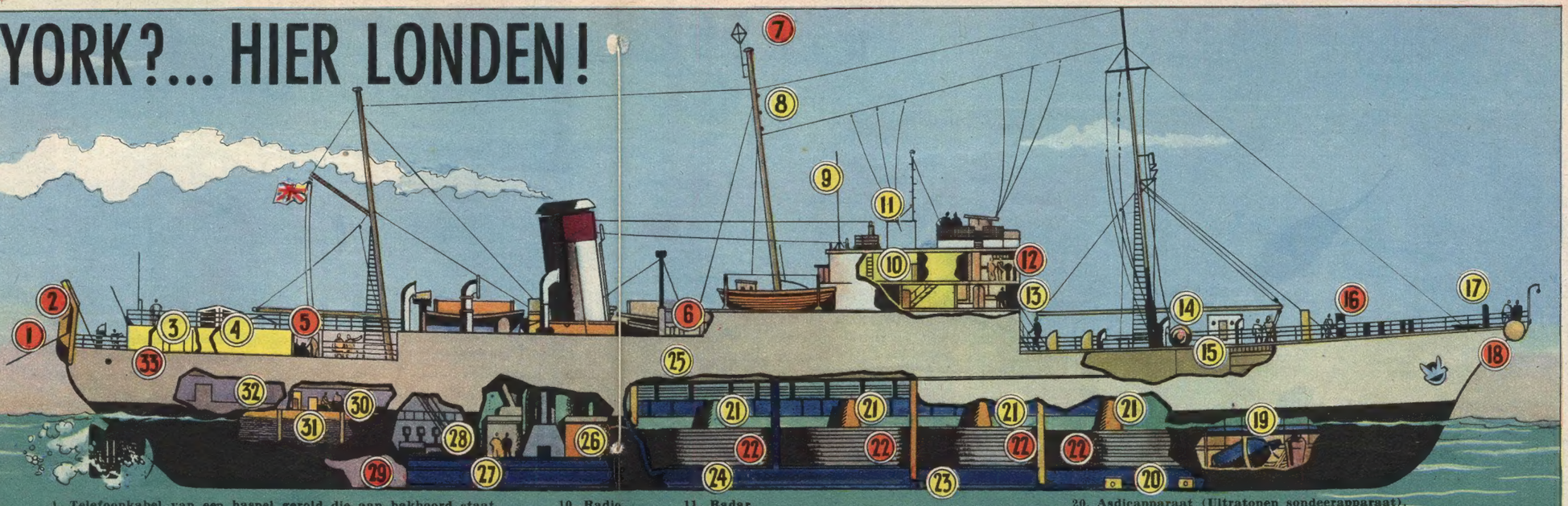

1. Telefoonkabel van een haspel gerold die aan bakboord staat.
2. Haspel.
3. Dynamometer die het aantal meter kabel dat in zee werd afgelaten opneemt.
4. Controlekamer voor het aflaten van de kabel.
5. Kajuit van waaruit de manœuvres geleid worden.
6. Wachtkamer voor officieren.
7. Radioantenne.
8. Lichtsignalen die gebruikt worden om 's nachts de kabel te leggen.
9. Telefoonantenne.
10. Radio. 11. Radar.
12. Stuurplecht met gyroscopisch kompas, telegraaf en een systeeem voor automatische besturing.
13. Kapiteinskajuit. 14 Hijswiel.
15. Centrale post voor het uitgooien en het terug oppikken van de kabel.
16. Dynamometer aan stuurboord.
17. Telegraaf van de brug en machines die het ophaalanker bewegen, dat de onbruikbare delen van de kabel opvist.
18. Haspel aan stuurboord.
19. Opslagplaats voor het gereedschap, lichtboeien, ophaalankers, enz.
20. Asdicapparaat (Ultratonen sondeerapparaat).
21. Toestel dat belet dat de kabel slecht zou afgerold worden.
22. Gepantserde telefoonkabel. 23. Sonde.
24. Dubbele bodem met water gevuld die als ballast dienst doet.
25. Bijzonderste kompas.
26. Ketels. 28. Machinekamer.
27. Dubbele bodem waarin de reserve stookolie getankt wordt.
29. Dubbele bodem met een reserve aan drinkwater gevuld.
30. Electrische centrale. 31. Drinkwaterreservoirs.
32. Koelinstallatie. 33. Electrische kaapstand.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

De hertog en zijn kapitein konden ontsnappen. Johan zet hen na. Een man, verborgen in een boom, werpt zich op de ridder...

(Wordt voortgezet.)

FANTASTISCH EN ADEMBENEMEND

DOET CINERAMA ZIJN INTREDE

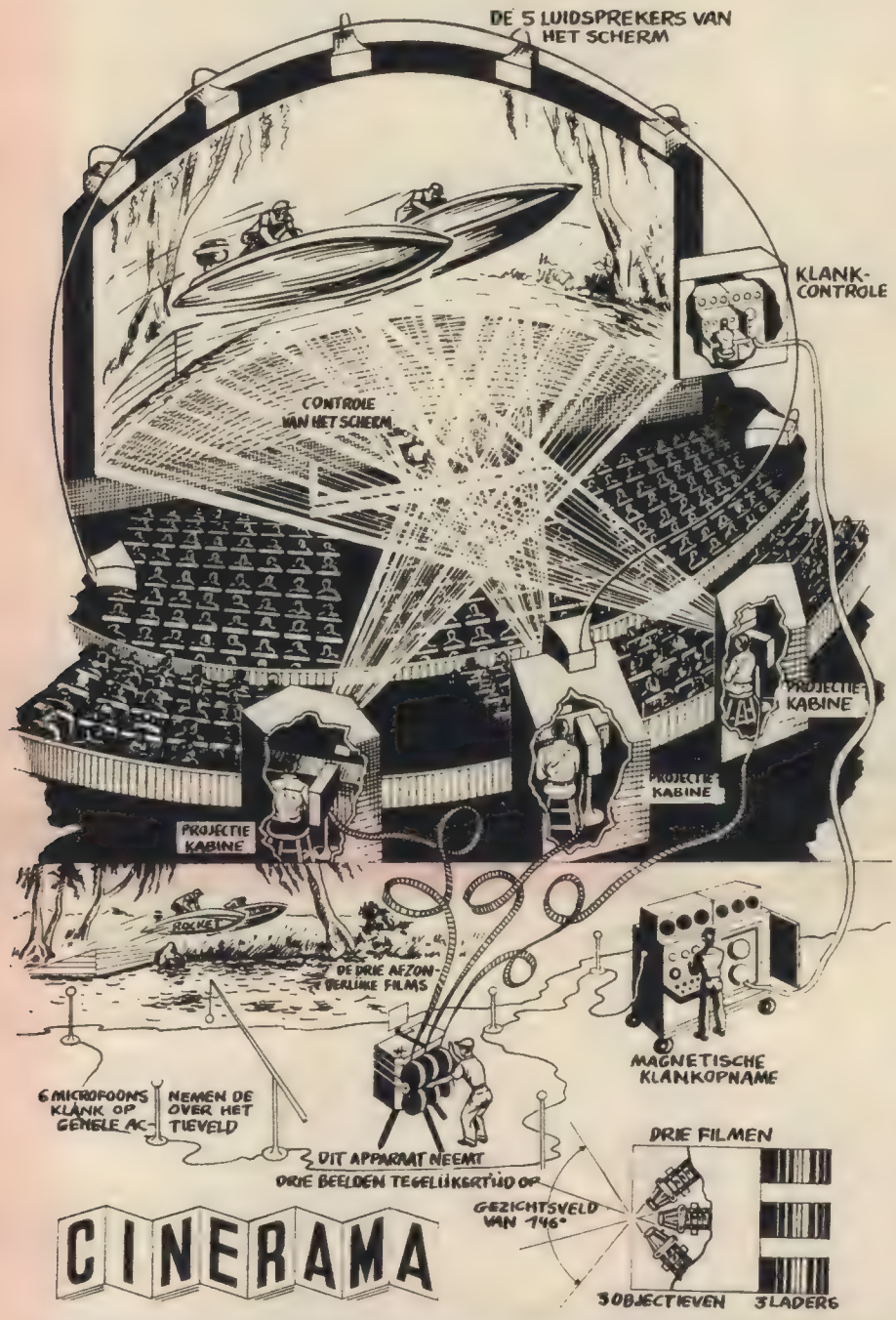

IN de herfst van het jaar 1952 pakte de Amerikaan Fred Waller uit met een nieuw cinema procédé : DE CINERAMA. Heel New York liep er storm voor. In Europa kende men de cinerama slechts van « horen zeggen » en uit de opgewonden verslagen in de Amerikaanse pers.

Sedert 16 Mei j.l. weet men echter te Parijs wat het is. Met cinerama bereikt de cinema een tot nog toe ongekende waarde en overtuigingskracht. Het veld, bedekt door het gefilmde en daarna geprojecteerde beeld, maakt een hoek van 146°, of bijna het normaal menselijk gezichtsveld. Dit geeft aan de toeschouwer de indruk dat hij in het landschap zelf staat, in het decor, en dat hij deel uitmaakt van de actie. Zoals je kan raden is de film in kleuren, en de kwaliteit van het beeld is uitstekend, wat men niet altijd kan zeggen van de films die in reliëf gepresenteerd werden. Het scherm voor de cinerama is holrond, vijf en twintig meter lang en negen meter hoog, en het wordt geheel door het beeld ingenomen. De opnamecamera omvat drie objectieven, gescheiden door hoeken van 48° (zie bijgaande schets), die met zijn drieën de scène opnemen die gefilmd wordt. Voor de projectie nu, geeft een apparaat met drie optische systemen deze drie films, die in mekaar passen gelijk stukken van een puzzle, tegelijkertijd op het groot holrond scherm. De toeschouwer ziet dus slechts één reusachtige film.

De projectie van zo'n film is ten slotte niet makkelijk, want ondanks alle voorzorgen, ziet men soms nog de scheidingslijnen tussen de filmen onderling. Dat is een kleine fout, en het is de enige. De technici zijn er echter vast van overtuigd dat ze deze klip voor de volgende films kunnen omzeilen.

De klank speelt in de cinerama een grote rol en draagt er veel toe bij de toeschouwer de indruk te geven dat hij werkelijk midden in de actie staat. Je moet weten dat de klank van alle kanten van de zaal komt.

Bijgaande schets toont dit op zeer duidelijke wijze. Bekijk ze maar eens aandachtig !

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

Max Dehertog werd door Bogaerts aangeworven als motocyclist om de Ronde van Frankrijk te volgen...

Ze zijn in de bergen en Bogaerts doet Max stoppen om enkele mooie foto's van de bergkruinen te nemen. Max heeft geen oog voor het landschap. Alleen de renners kunnen hem boeien...

Even later...

Vooruit maar, Max !

Hij schiet weg nog voor Bogaerts de kans kreeg in het zadel te springen...

Max zet de renners na die nu langs een steile kam dalen...

Wel, volgen we de ontsnapte renners verder of... Maar wat is dat? Neen maar heb je nou ooit!...

Nu zal ik een sigaar roken...

En pas na vijf km...

Na de aankomst van iedere rit worden de hotels ingenomen door de renners en de volgers. Voor de motocyclisten is er vaak geen plaats meer en zij overnachten in een voorstad of naburig dorp. Die morgen was Max, die op 10 km. van Metz logeerde, reeds om 6 uur te been...

GARAGE DE L'HOTEL

He, wat doet die perswagen hier ? Ik heb hem nooit gezien !

De « Courrier de Lion » ? Het is de éérste keer dat ik die auto zie. Misschien blijven ze heel de tijd achteraan hangen, dat is mogelijk. Ik ga die toch

even van nabij bekijken. VREEMD !

(Wordt voortgezet.)

DE KONINGS-AREND

VERHAAL DOOR CARY PAGE

GEILLUSTREERD DOOR FRANS CRAENHALS

Zo lang de arend nu en dan een lammetje stal om zijn dagelijks menu wat af te wisselen, scheen alles in orde in het dal. De herders en de dorpsbewoners wisten dat ze de Koning van de Bergen een tol moesten betalen. Maar de arend had jongen die iedere dag meer en meer voedsel verlangden. De arend ging van 's morgens tot 's avonds op jacht, en de herders zorgden er wel voor dat al de schapen bijeen bleven. De Koning van de Bergen wiekte hoog in de lucht op zoek naar een prooi. Hij had honger en zijn jongen eveneens. Hij moest dus een slachtoffer vinden, en ontvoerde een baby. Acht dagen later gebeurde hetzelfde.

TOEN gingen de mensen van het dal hun heer vinden, wiens lijfeigenen zij waren. Zij moesten voor hem werken, maar hij moest hen beschermen. Die heer had een zoon, die Boudewijn heette en Boudewijn zei :

— Ik ga naar de bergen en dood de arend.

De boeren waren gelukkig, maar de raadsheer antwoordde :

— Je zal in de bergen je dood vinden. Niemand is er ooit van terug gekeerd...

— Ik dood de adelaar, zei de jongeman.

— Het is de arend die jou zal doden.

— Ik ken de bergen, ik ken de rotsen, en ik zal de adelaar doden.

— De middagzon zet de rotsen in gloed. Op dit uur is het in de bergen zo heet als in een oven. Pas op, jongeman !

Boudewijn haalde de schouders op. Hij nam zijn boog, koos zijn beste pijlen, en ging 's morgens voor dag en dauw op weg. De jongeman keek uitdagend naar de hoge bergen, waar ergens in een kloof het nest van de arend moest staan. Wanneer we zeggen arend, betekent dat natuurlijk het arendpaar. Ieder arendpaar heeft zijn eigen terrein, waar het woont, zijn jongen groot brengt en jaagt. Nooit overschrijdt de arend dit gebied, en nooit komt een arend op het jachtterrein van een van zijn soortgenoten. De arenden waartegen Boudewijn de strijd wou opnemen waren bijzonder groot en machtig : het waren koningsarenden.

Al naar gelang hij voortklom werden de hellingen steiler en de moeilijkheden groter. Boudewijn sprong nochtans opgewekt van de ene blok naar de andere en neuriede een liedje dat hij van een menestreel had geleerd. Eindelijk zag hij de arend, die met een prooi tussen de klauwen hoog opsteeg in de lucht.

— Hij heeft waarschijnlijk een haas gevangen, mompelde Boudewijn. Ik ben op de goede weg.

De moeheid die hij daareven had gevoeld, was op slag verdwenen, en vol moed klom hij hoger naar het arendsnest toe. Het klimmen werd echter moeilijker en de zon schroeide zijn nek.

— 's Middags is het in de bergen zo heet als in een oven, heeft de wijze raadsheer ge-zoeken, eten en rusten tot de grootste hitte voorbij is.

Na enig zoeken vond Boudewijn een grot, waarin het fris was. Hij wou zich daarin uitstrekken, toen hij eensklaps de adelaar als een schildwacht bij zijn nest zag zitten.

— Het doel is waarachtig te mooi, dacht de jonge.

Hij klom hoger, verloor de arend niet uit het oog, en bemerkte daardoor niet dat hij zich op een zeer smal pad boven een bodemloze afgrond had gewaagd. Voetje voor voetje klom hij voort. Hij vreesde slechts één ding, en dat was dat er een steen zou naar beneden rollen en dit geluid de aandacht van de vogel zou gaande maken.

Toen hij dicht genoeg genaderd was, spande hij zijn boog en fluitend suisde de pijl door de lucht.

Het scheen wel alsof de arend opsprong, hij ontplooide zijn machtige vleugels en wilde opstijgen, doch stortte met een rauwe kreet in de diepte.

— Geraakt ! juichte Boudewijn en hing zijn boog weer over de rug.

Zijn woorden waren nog niet koud of achter zijn rug hoorde hij een vreselijk lawaai. Het smalle pad, waarop hij stond was over een lengte van tien meter ingestort. De terugkeer was nu praktisch afgesneden. Met zijn handen zocht Boudewijn langs de steile wand om houvast te vinden. Tevergeefs echter ! Zijn oren suisden, en voor zijn ogen danste het landschap met

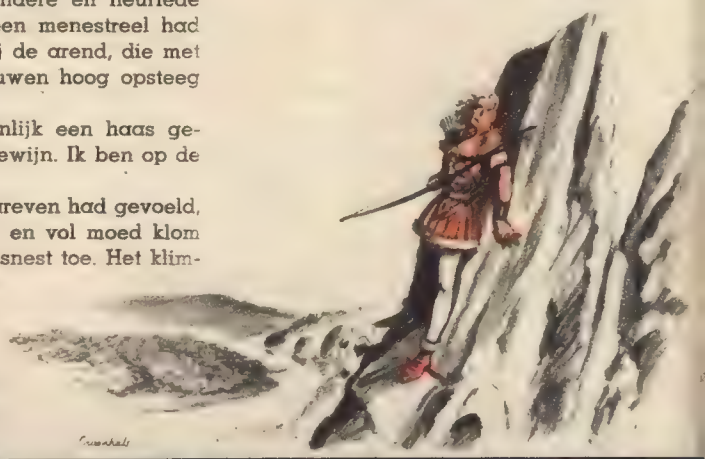

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

zijn hoge rotspieken, zijn kloven en ravijnen. Aan zijn voeten was de afgrond, die hem onweerstaanbaar aantrok. Het was net of die rotsen daar beneden naar hem toekwamen en hem uitnodigden zich te laten vallen

— Neen, neen, kreet hij. Dat niet !.

Met alle macht streed hij tegen de vrees die hem gevangen hield, en tegen de duizeligheid. Hij dwong zichzelf die bodemloze diepte te vergeten, en het hoofd op te richten. Indien hij nog een keer naar beneden keek zou het met hem gedaan zijn

— Niet naar beneden kijken ! Niet naar beneden kijken, herhaalde hij steeds weer.

ZO liep hij een eindje verder. Op het ogenblik dat hij zijn voet boven de afgrond zette, en hij als het ware door duizend onzichtbare armen in de diepte werd getrokken, gebeurde er echter iets dat hem plat tegen de rotswand drukte De arend, de koning van de vogels, is terug naar zijn nest gekeerd. Iets heeft haar — want het is het wijfje dat op jacht gaat terwijl het mannetje de jongen bewaakt — verwittigd. Haar instinkt zei haar dat er gevaar dreigde, en met een blik waaraan niets ontsnapt, zoekt de koningsadelaar nu de bergen af. Boudewijn heeft zijn koelbloedigheid plotseling herwonnen. Hij slaagt er in zijn boog en een pijl te nemen. Hij is er zeker van dat hij ten dode is opgeschreven, maar hij wil niet alleen in de diepte storten. De arend zal met hem mee in de dood gaan. De kansen zijn gering, maar hij kent de tactiek van zijn vijand heel goed. De vogel heeft hem ontdekt. Hij is nog hoog in de lucht. Boudewijn spant zijn boog. De vleugels achteruit geplooid, bek en klauwen vooruit, stort de adelaar recht op de mens, die het gewaagd heeft zijn vrede te komen storen. Boudewijn bijt zijn lippen stuk, maar de hand die de boog richt beeft niet. Nu is de arend dichtgenoeg genaderd, en hij schiet. Hij treft zijn prooi en de adelaar stort in de diepte Op een vooruitstekende rots blijft hij echter liggen.

— Zo dadelijk ga ik die grote, rode pluimen halen, denkt Boudewijn, want heel eigenaardig, hij heeft geen schrik meer.

VERVOLG OP BLZ. 18.

ZOMER !
Je plukt kersen, appels, pruimen en perziken...

...Maar je vergeet ook niet de beroemde
KUIFJE'S BONS
te verzamelen
Want die geven je
MOOIE GESCHENKEN :

Prentkaarten KUIFJE, per reeks van vijf	**50 punt.**
Prentjes REINAERT DE VOS	**60 punt.**
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van 50	**75 punt.**
De nieuwe KUIFJE's WIMPEL, vier kleuren	**100 punt.**
KUIFJE's CHROMO's, per reeks van zes	**100 punt.**
DE MEESTERWERKEN DER SCHILDERKUNST, per omslag met vijf reproducties	**200 punt.**
KUIFJE's PORTE-MONNAIE	**200 punt.**
KUIFJE's PORTEFEUILLE, nieuw model	**200 punt.**
KUIFJE's PUZZLE op hout	**500 punt.**
Blokjesspel KUIFJE	**500 punt.**

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

STUUR JE KUIFJE'S BONS NAAR KUIFJE — DIENST T. — LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

DOOR WILLY VANDERSTEEN

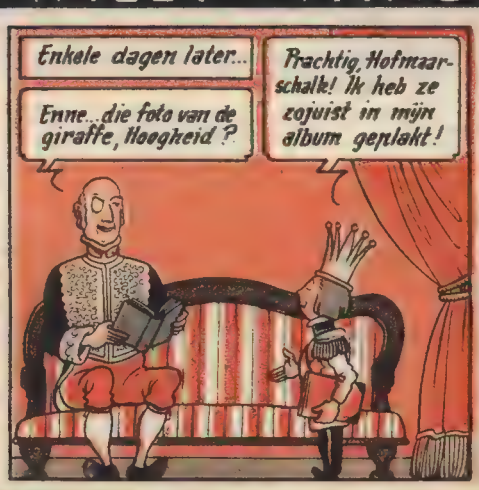

(wordt voortgezet.)

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De twee spionnen werden door Sanders verwittigd en zij duiken in het water om de statoreactors van de Blauwe Driehoek op te vissen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

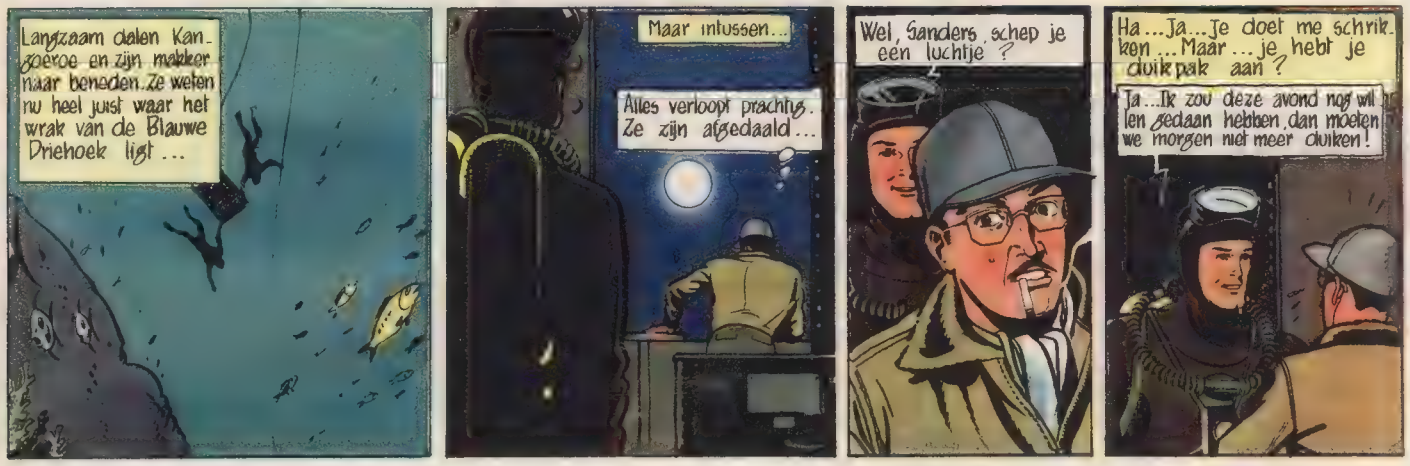

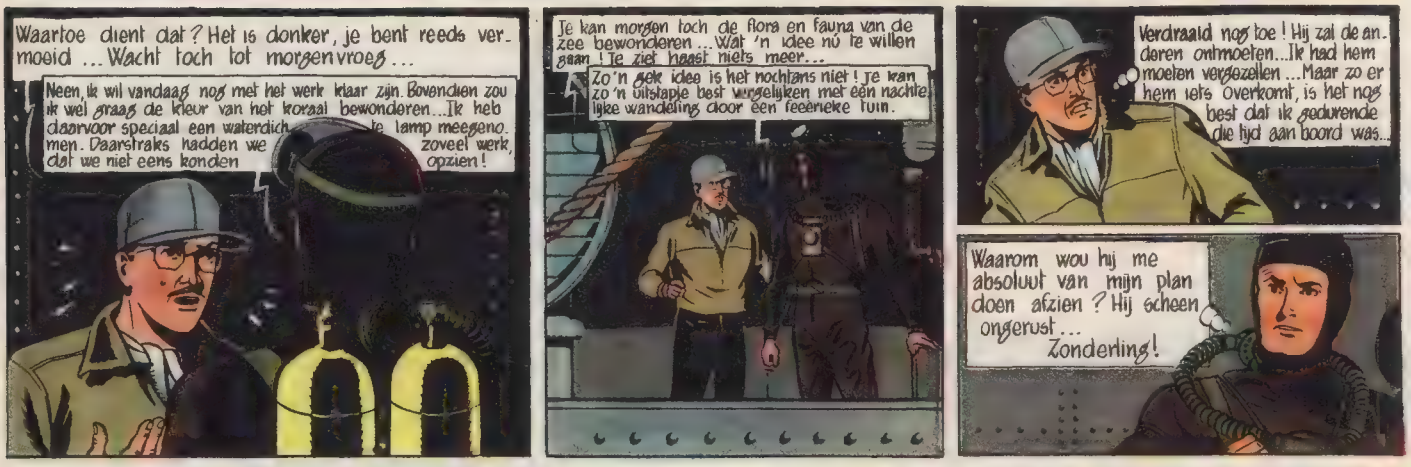

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Tonin, nog steeds in zijn « Mars-pakje », slaagt er in onze drie vrienden te bevrijden. Lambik gaat naar het Ministerie van Luchtvaart...

HET GEHEIM VAN DE VLIEGENDE SCHOTELS

Gezichtsbedrog ?... Geheim wapen ?... Ruimteschepen van Mars ?...

Wij vernemen dat het oudheidkundig document, aan het Ministerie van Luchtvaart overhandigd door de genaamde Lambik, verrassende onthullingen zou kunnen brengen in de zaak van de vliegende schotels. De cryptografische dienst ontcijfert momenteel het document, dat in een zeer ingewikkelde code geschreven is, en hoopt hiermee morgen klaar te zijn.

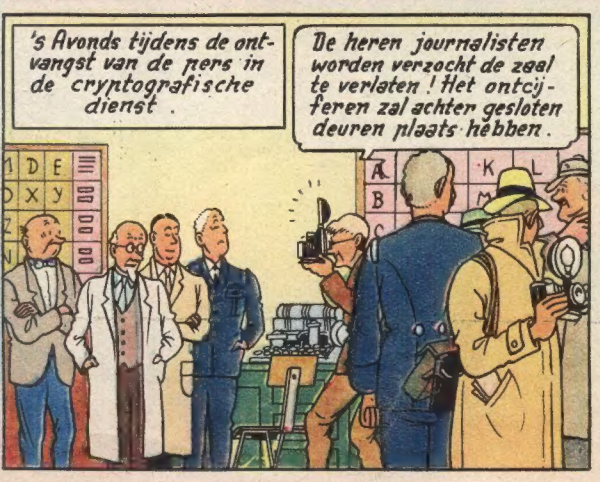

(Wordt voortgezet.)

EEN VLIEGTUIG VOOR IEDEREEN !

EEN Fransman heeft een vliegtuig uitgedacht dat, in theorie althans, minder zal kosten dan de meeste auto's, minder benzine zal verbruiken, en misschien een oplossing zal bieden voor het steeds drukker wordend wegverkeer.

Volgens de ontwerper, die zijn vliegtuig « Trottinette » zal heten, is het zo makkelijk te besturen « dat een grootmoeder het zou kunnen gebruiken op een voetbalveld ». Twee passagiers kunnen er mee reizen tegen een snelheid van 200 km. per uur, benzineverbruik 8,5 liter per 100 km., actieradius 600 km. De « Trottinette » weegt 300 kg., is 7,60 meter lang en 5,40 m. breed, heeft een strook van 70 meter lengte nodig om op te stijgen en slechts 20 meter om te dalen.

DE KONINGS-AREND

(Vervolg van blz. 15.)

DE zengende zon hindert hem niet meer en de diepte maakt hem niet meer duizelig. Rustig en methodisch haakt hij zijn boog weer over de rug en meet de sprong die hij moet doen om over de kloof te geraken. Hij hoeft zelfs niet te springen. Plotseling heeft hij inderdaad gemerkt dat hij schuin naar beneden kan gaan. Niet ver van hem merkt hij een grot, waarin hij de avond kan afwachten. Heel voorzichtig laat hij zich op zijn rug naar beneden glijden. Het is moeilijk. Zijn klederen zijn stuk en zijn handen gewond, maar hij voelt het niet eens. Een ogenblik wacht hij om op adem te komen. Een steen valt naar beneden en kwetst hem. Hij geeft er niets om. Hij klemt de tanden op elkaar en laat zich opnieuw zakken. Zal hij de grot dan nooit bereiken ?

Opeens voelt hij dat al zijn ledematen pijn doen, en hij dodelijk vermoeid is. Hij daalt echter verder naar beneden. Niets kan hem nu nog weerhouden, want de man die een koningsadelaar kan neerschieten is ook in staat de bergen te overwinnen !

GA JE MET VACANTIE...

VERGEET DAN NIET JE VENTIELBAL MEE TE NEMEN !

MICHELIN

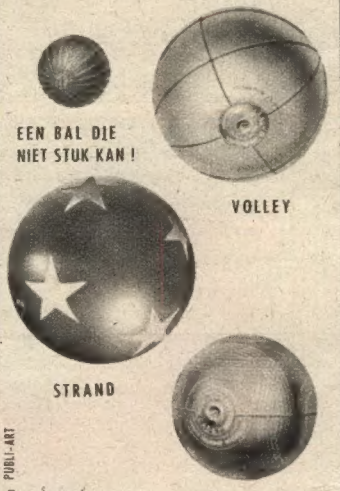

Te koop in alle moderne winkels van Speelgoed- en Sportartikels

JE KAN GRATIS EEN CATALOGUS VERKRIJGEN BIJ

M. DESTREHEM

Handelsagent

Villegasstraat, 178, Strombeek-Brussel

DE POS

EEN STAD LEEFT VAN BLOEMENGEUR

DAT stadje heet Grasse en ligt aan de Franse Riviera. Hier bloeien rozen, jasmijnen, viooltjes, lavendel en lelies. Ieder jaar worden er niet minder dan 6000 ton bloemen verwerkt tot parfum. Er worden ieder jaar zeven millioen rozen gesneden en 3000 kg. rozenblaadjes geven pas één kg. zuivere rozenolie. Men moet drie en half millioen jasmijnbloemen snijden voor één kilo zuiver parfum. De onvermengde jasmijnparfum is duurder dan rozenolie omdat men tot nog toe het jasmijnparfum niet chemisch kon vervaardigen. Acht millioen viooltjes zijn er nodig voor een kilo viooltjesparfum. Op de markt kosten deze zuivere parfums méér dan goud !

WAAR PLAATST MEN WAGNER ?

PROFESSOR Emil Hipp zoekt een plaats voor zijn marmeren Wagner-monument, dat eventjes 200 ton weegt ! Hij kreeg de opdracht dit monument te beeldhouwen voor de stad Leipzig in 1932. De oorlog kwam er tussen, en pas in 1945 was het beeld voltooid. De Russen wilden toen echter niet weten van een Wagner-monument te Leipzig.

Op dit ogenblik staat het monument in Kiefersfelden in Beieren. Elders in West-Duitsland wil men het beeld ook niet, omdat de vervoerskosten te hoog zijn. Kan men het dan niet in Bayreuth plaatsen ? Men zou wel willen, maar het transport alleen zou meer dan een millioen kosten ! En dat kan de gemeenteraad er niet aan besteden !...

Deze machine, De Vickers Viscount van de Engelse luchtvaartmaatschappij B.E.A. mag als een van de meest moderne machines met schroeven aanzien worden.

PAT RICK EN MASS TICK

Pat Rick heeft zich vermomd en geschminkt, en laat zich doorgaan voor Sid Catrix, een « oude jaatje »...

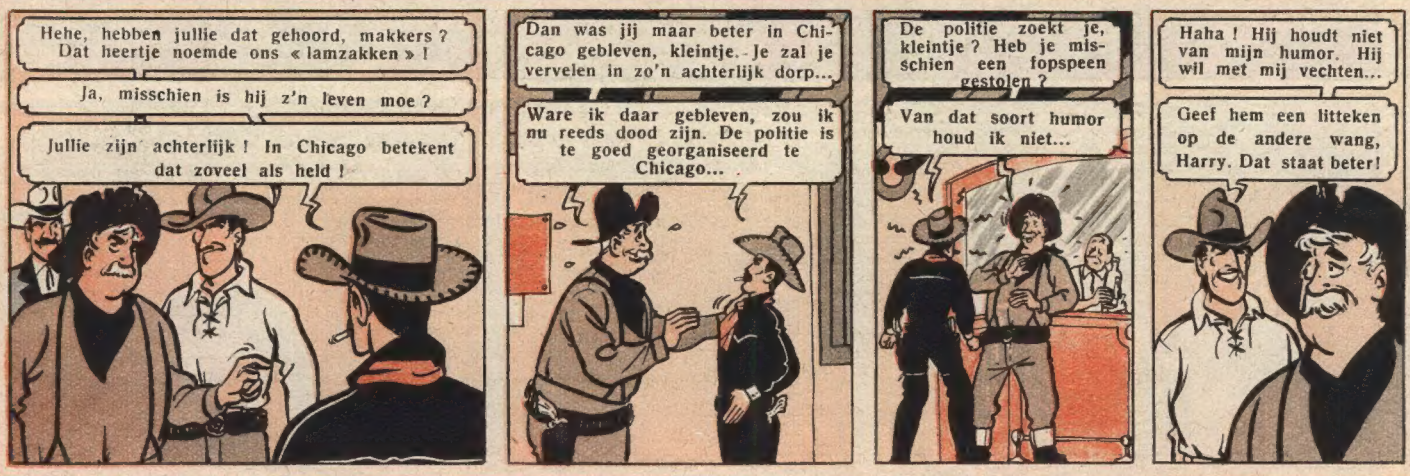

Tijon

TREKVOGELS MET KLOKJES !

IN Duitsland wil men een aantal grote, sterke trekvogels vangen, en deze uitrusten met een heel kleine, radio-actieve klok. Het klokje bestaat uit een korreltje radio-actief materiaal, dat een röntgenfilm kan bestralen, die heel langzaam wordt voortbewogen. Zolang de vogel vliegt, gebeurt er niets, maar zodra hij rust, kan de radio-actieve stof de film belichten. Zo ontstaat dus in de rustperioden van de vogel een zwarte streep op de film, terwijl tijdens de vlucht de film onbelicht blijft. Daar de meeste trekvogels terug naar hun geboortestreek komen, zal het niet zo moeilijk zijn de « klokkenvogels » te vangen en van hun film te ontdoen. En zo krijgen de onderzoekers dan « het origineel dagboek van een trekvogel ».

De zwarte strepen en punten betekenen : « hier heeft hij gerust ». De onbelichte gedeelten : « hier trok hij verder ».

HELICOPTERS WORDEN MIJNVEGERS

IN de Golf van Mexico zette het Amerikaans leger tijdens een oefening helicopters in om mijnen te vegen en met succes. De bemanning van de helicopter is, wanneer er bij ongeluk een mijn zou ontploffen, niet in gevaar. Wanneer een mijnveger zelf op een mijn loopt of een mijn, tijdens de opruiming ontploft, is de kans groot dat de « veger » naar de haaien gaat...

EEN GROOT SCHILDER WERD GEHULDIGD

HET is nu honderd jaar geleden dat Jacob Smits, een groot Nederlands schilder geboren werd. Vele jaren verbleef hij te Mol-Achterbos. Het is daar dat hij werkte, stierf en ook begraven werd.

Aan het atelier van Jacob Smits werd een gedenkplaat aangebracht. Een tentoonstelling van zijn werken werd te Antwerpen geopend.

CIJFERS ZIJN CIJFERS, MAAR...

IN Japan blijkt daar een grote « maar » aan vast te zitten. De telefoonregie weet niet meer hoe het probleem opgelost. Inderdaad. Iedere dag komen er nieuwe aanvragen voor een telefoon binnen en iedere dag sturen de nieuwe abonnés het hen gegeven nummer terug met vinnige protestbrieven. De Japanners geloven nl. dat een nummer met neergaande cijfers ongeluk brengt. Het moet dus een nummer zijn met opgaande cijfers, bv. 12345. Hoe is het echter mogelijk iedereen zo'n nummer te geven ? Zekere nummers zijn fel gezocht omdat ze nog iets meer betekenen dan louter een getal bestaande uit een aantal cijfers. Een boekhandelaar betaalde veel om het nummer 3746 te krijgen. Deze cijfers, in het Japans uitgesproken MI NA YO MU betekenen : « Iedereen leest ». Een kliniek eiste het nummer 3784 dat wil zeggen : « Iedereen valt ziek ».

NAZARE HET HARTJE VAN PORTUGAL

Dat de Portugezen een volk zijn van zeevaarders en zeevissers, dat weet ge al lang. Maar zoeken zult ge wellicht nog naar een hoekje in Portugal waar ge dat zachte volk aan zijn eeuwige visserstaak kunt zien, volgens de aloude gewoonten en met de typische klederdrachten, die nog steeds een levendige bron van inspiratie zijn voor de plastische kunsten en dansen.

ZO een hoekje, misschien wel het meest pittoreske dorpje van het Lusitanisch rijk, is Nazaré, op een 200 km. van Lissabon. Het ligt in een halve kring van groene bergen, waaronder de typische Sao Bartolomeoberg.

Tussen de groene oceaan, het dorp en het gele strand zie je 's voormiddags de vele bruine vissersloepen, op de boeg een groot oog geschilderd, erfenis uit oude afgodentijden. Een zonnige wonderlijke baai, midden klippen en bergen...

In de voormiddag hurken vissers op het strand om hun lange netten te herstellen. Onder de middagzon steken de sloepen de oceaan in, lange netten neerlatend. De bruingebrande vrouwen met zware zwarte kapmantels, kijken van op een rots uit naar de terugkomst van de mannen.

In de avond worden dan de zwaar geladen netten bij zang en geroep op het strand getrokken. Het leven is er als een kleurig toneelstuk. De mannen dragen de oude Portugese wollen muts, die in een punt en een kwast neervalt op de rug of de gewone pet, zwarte wollen bloezen met brede maliën en de veelkleurige broek met vierkanten versierd. Is de vangst goed geweest, dan trekken zij bij het einde van de week in dankstoet naar **Nossa Senhora de Nazaré**, de Lieve Vrouw van Nazaré, op de **sitio**, het hoge gedeelte van het dorp.

Wie Nazaré niet bezocht, heeft Portugal niet gezien !

HERMAN.

Nazaré ligt op 200 km. van Lissabon in een halve kring van groene bergen.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

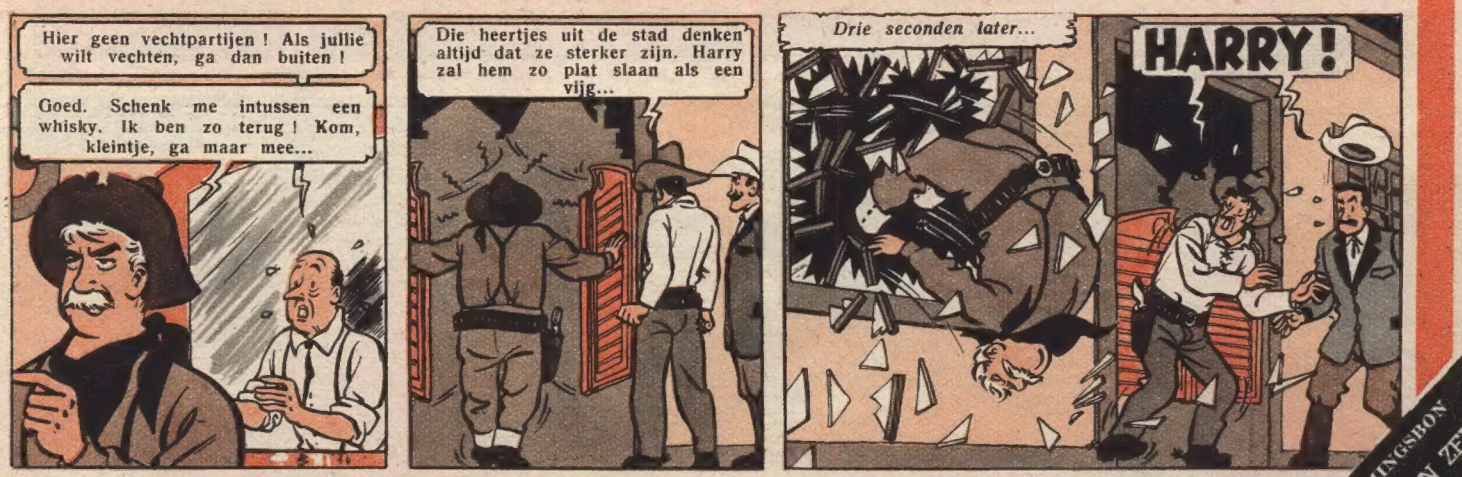

(Wordt voortgezet.)

DEELNEMINGSBON
KUIFJE AAN ZEE
Geldig van 15-7 tot 31-8-55

Professor Zonnebloem werd onder de ogen van onze vrienden door een stel bandieten opgelicht.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

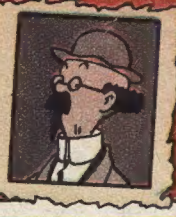

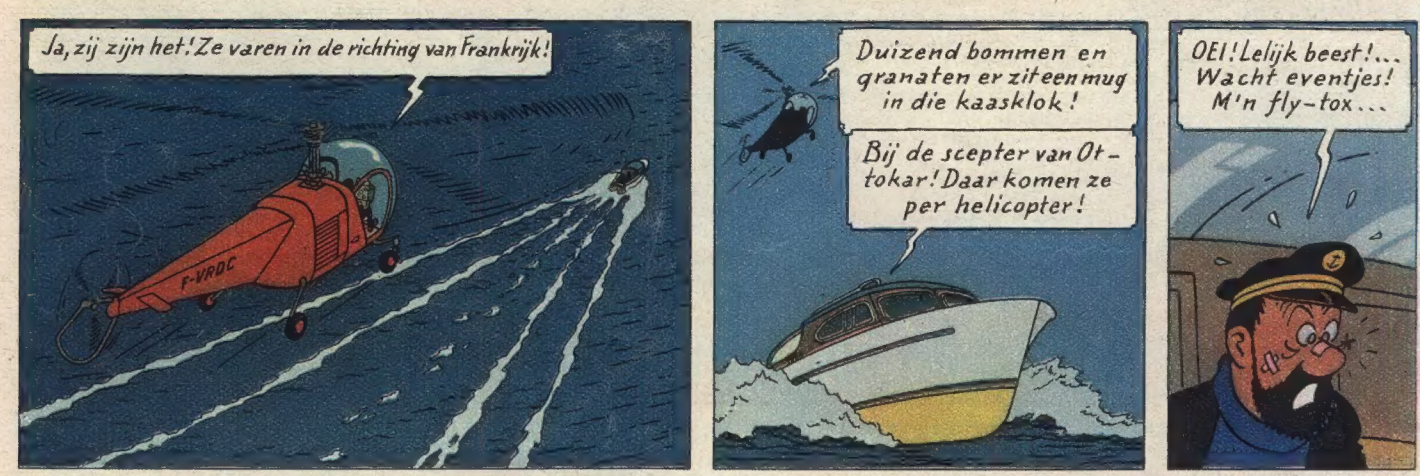

(Wordt voortgezet.)